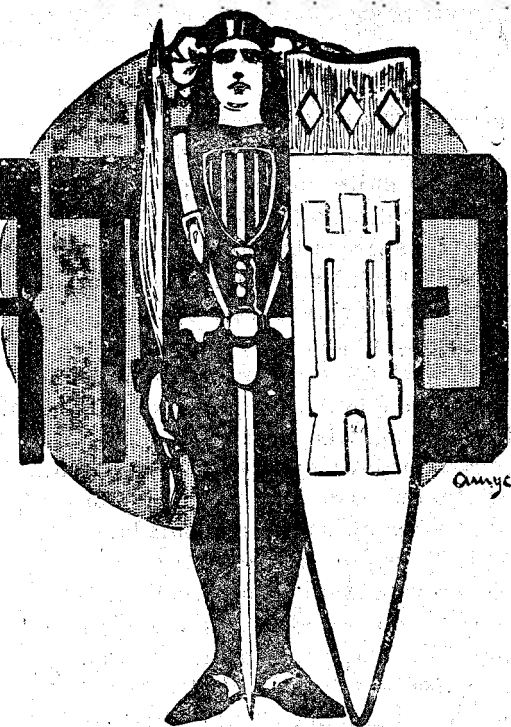

BALLARINOS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranjer, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remitits y Reclams
a preus convencionals

Setmanari catalá

Redacció y Administració:

Carrer de la Isla de Cuba, 27

GRANDES
ALMACENES

Las Indias

Calle de la Canuda, 17, 19 y 21 (cerca la Rambla): BARCELONA

Lanería, Sedería, Lencería y Confecciones

INMENSAS NOVEDADES

CONFECCIONES de lana	desde	3'00 ptas.	MANTAS de lana	desde	5'00 ptas.
CORTES de pañete	»	10	MANTAS de algodón	»	1
CORTES de franela	»	9	BANOVAS grandes	»	6
CORTES de duquesa	»	50	ALFOMBRAS fleco	»	1'90
CORTES de paño Lyon	»	40	SABANAS grandes	»	2'50
CORTES de terciopelo	»	45	TAPICERIAS	»	3
CORTES de pana inglesa	»	20	YUTES iluminados	»	1'25

CONFECCIONES Y BOAS: HAY LA MAR

Devoció a la Inmaculada

DATOS HISTÓRICOS REFERENTES A CATALUNYA

Atesa la munió exorbitable dels dats ab que comptém sobre la devoció que 'ls cataláns han professat sempre a la Verge Inmaculada y no essent possible formar un croquis historich d'aytal devoció; sols perquè los lectors se formin una petita idea del entusiasme que molts sigles ans dé proclamarse la definició dogmática regnava ja en nostra terra; recopilarem com a *carnet* los fets històrichs principals que afectan al assumpto que 'ns ocupa, procurant donarlos per rigorós ordre cronològich. Las fonts ahont havém recullit aqueixos dats són las següents: P. Ossorio, Cornet y Más, Espanya sagrada, Discurs del Sr. Plá y Daniel, ordinacions del Rey Pere III, Martirologi del sigle XIII de la Catedral de Vich y Corona Poética a la Verge editada l'any passat.

Lo papa Sant Damás, aquell insigne catalá ampurdanés defansava aqueix Dogma en son tractat de la Virginitat abans que Sant Alfons ho fes a mitjans del sigle VII.

En el concili IV de Toledo, celebrat l'ay 633 al que hi assistiren els Rdms. Prelats cataláns de Tarragona, Ausona, Elda, Girona, Empúries, Tortosa, Urgell, Egara y el Vicari del bisbat de Barcelona, aprovay aqueix dogma qu'ab entusiasme no igualat acull la regió catalana.

Sens dupte aniria arrelant aytal devoció entre 'ls cataláns; més per causa dels grans trastorns perquè passá nostra Catalunya, no ha sigut possible tréuren dats, fins que reposada ja de las guerras y persecucions religioses, reanimantse, entra en lo sigle XII y comensa de nou, per dirho aixís, la seva admiració y devoció a María Inmaculada.

En temps de Berenguer lo Sant, en 1133 comensá

a celebrarse en el palau comtal la festa de la Verge Inmaculada; essenthi establerta la confraria que 'n son honor y gloria se ha perpetuat fins a nostres temps.

A principis del sigle XII, llegim que'l monastir de Gualter havia de satisfer al de Ripoll per rahó d'un cens per celebrar la festa de l'Inmaculada.

En el sigle XIII se celebrava ja a Vich aquesta festa el 8 de Decembre.

En el sigle XIV (1330) s'instituí en la santa Iglesia de Girona la solemnitat de la Concepció de María: y aquesta mateixa solemnitat era una de las quatre festivitats de María que se celebravan en la capella del reyal Palau de Barcelona ab pompa sens igual.

En 1333 l'infant En Pere, qui després fou lo *Ceremonios*, aprová novas ordenanzas per la Confraria de la Concepció.

En 1389 En Joan I, l'*Aymador de la gentilesa*, extén un diploma concedint tota mena de privilegis e inunitats a dita Confraria.

En el llibre d'Acorts del Concell de Cent de Barcelona (anys 1390-1391; fols. 16 y 20) acorda y mana que Barcelona tingui com a día festiu el 8 de Decembre, día de l'Inmaculada Concepció.

El mateix Joan I desde Zaragossa, y aixís ho disposá a primer de maig de 1391 y se confirmá més encara a 2 de febrer de 1394, disposant que dita diada sia observada com se observan y celebran las quatre principals festivitats de la Mare de Déu. Maná també què cap persona de qualsevol estat, pública ni privadament s'atrevesca a discutir, afirmar, predicar o dir que María fou concebua en pecat original. En 17 de febrer de 1398 ordená també què fossin condemnats a la pena immediata a la de mort tots aquells que neguessin el tal Misteri; y a 26 d'Abril de 1408 declará enemichs del estat a tots quants impugnin aytal Misteri, manant que dintre de 10 días surtin de la pobla-

ció ahont haguessin delinquit y dintre 30 dels seus dominis baix la pena de mort.

El mateix diu el Rey de Navarra, llocht-inent de son germá Alfons IV en Catalunya, y quan el trono d'Aragó en las corts que celebraren en 1459 s'ordená que ningú s'atrevesca a predicar ni indirectament contra la creencia de la I. C. de María, baix pena de esser tingut per enemich del Rey y de la Patria.

Sabut és el decret del Concili de Basilea del any 1439 a favor de la Concepció Inmaculada de María.

Del contingut en las Corts de Barcelona de 1456 se dedueix que 'ls cataláns foren els primers que juraren en Corts aqueix Misteri.

Passant per alt molts y moltíssims dats que no reproduhim per temor de feros cansats, saltarem al sigle XV y veurem que Llèyda ja celebrava l'ofici propi de la Inmaculada.

En el sigle XVI Joan Pujol, Pbre. natural de Mataró, escrigué un llibre en catalá provant com María no fou concebuda en pecat original.

Sigle XVII. Una de las provas més eloqüents de la devoció de Catalunya envers aytal Misteri és trova en el present sigle, en el qual, en 1618, es celebraren a Barcelona festas tant extraordinàries que comensaren als últims de Novembre fins al 16 de Decembre inclusiu, essent un dels fets més importants en aquestas festas lo celebrat per l'Universitat literaria de prestar el jurament de defensar l'opinió de l'Inmaculada Concepció.

El día 6 de febrer de 1626, per unanimitat de vots la Diputació de Catalunya prengué per patrona a María Inmaculada.

El día 22 de mars de 1662 la mateixa Diputació celebrá també festas extraordinàries iguals a la del día de Sant Jordi, en virtut del breu de S. S. Alexandre VII y ordres del rey En Felip IV relatives a la declaració de l'Inmaculada.

Sigle XVIII. A mida que s'acostava l temps en que'l misteri de l'Inmaculada havia d'esser declarat dogma de fe, s'anava també arrelant més aquesta creencia en el cor dels cataláns, y per aixó com a ultim tribut que pagava Catalunya a aytal Misteri, en el sigle abans de la declaració del dogma l'universitat de Cervera, fundada en 1717, és pòssada sots el patronat de María Inmaculada. Els genis més eminents que 'n ella s'han distingit es distingeixen a la vegada per elogiar las glórias de l'Inmaculada. Cal sino mirar els treballs poètics deis Llaraz, Aymenrichs, Gallisá, Dorea, Rialp, Miquel, Moxó, Torres, Rius, etz., etz.

Y per acabar dirém que la devota regió catalana en épocas de calamitats ha acudit a la Verge Inmaculada no essent desatesas sas demandas.

Testimoni és la ciutat de Barcelona en 1651, en aquella festa que, iniciada al 6 de janer del mateix any, aná continuant fins deixar apuntadas 30 mil personas, que, acudint a ella, lograren que 's vegés lliure del terrible contagi. Per aixó tots els anys la ciutat de Barcelona, quan s'esdevé el 18 de juliol, deposita en las mans de la Sagrada Imatge las claus de sos antichs portals, celebra la festa de vot popular y aquella diada és per la Catedral de Barcelona segona festa de la Puríssima.

Y quan la Verge ha tingut las claus de la ciutat en son poder y la ciutat ha tingut d'esser entregada als seus enemichs vencedors, no s'ha fet entrega de las claus, com aixís es feu al acabarse la guerra dels segadors, a 13 d'octubre de 1653.

MARIAN

Sitges 2 Decembre 1904.

8 de Desembre de 1854

Entre invernals congestes, ne floria dels pobles redimits la gran diada. Defora el Vaticà, un cel de festa de tálam feya al món; dins ses naus amples immensa multitud, com riu sens vores, de iot arreu vinguda, s'hi escampava. Empesa del amor pe'l vent puríssim, movías dolsament en ones manses qu' en enciser murmurí confluan del trono més august envers les grades, qu'en la hora aquella els àngels del Empiri, tal volta ab tremolor, cobricelavan. Allí hi seya un Sant Vell de front de gebre, Custodi de Israel, dels hòmens Pare, de cent generacions Patriarca insigne, d'eterna veritat sagrat oracle. Róssech li fan de son mantell de gloria de purpurats y bisbes rúes llargues, constelacions brillants del hemisferi de ahont és ell el scl d' encesa flama, corona l' Esperit de Deu Altíssim, que 'l sopluja amorós y en qual nom, ara, del Doctor infalible obrint la boca, al món se 'n va a parlar. Santa pregaria els clergues ja salmejan; des la cúpula un torrent de armonies ne devalla; la multitud capbaixa se agenolla tot pantejanti el pit... L' himne se acaba... Ja es vèu en les mans blanques del Pontífex desplegar-se la butlla suspirada. Silenci solemnpial per les naus regna, y espurnan tots els ulls... el Papa se alza!... Veu celestial, vibrant y misteriosa, de autoritat divina acompanyada, rodola temple avall, forta, segura, com de Deu la santíssima paraula qu' eternament pronuncia en son misteri de sa íntima vida inefable. Amen diuen molts cors; altres no poden l' avinguda obehir de goig y esclatan. Y la veu va seguint. Sembla que prenen a son rajolí dols, forma palpable las perfeccions de Deu y qu' es descorre el vel qu' eterns enigmes embolcalla; claror incomparable ne projectan al front y al cor les Escripures santes, y passen perfilades y precises escenes de terror y benauransa, de com ens donà Deu per cor un lliuri, de com est lliuri hermós al fanch llessàrem, de com la Mort senyorejà la terra, de com divina Sanch ens rescatava. Y a florí el nom dolcíssim de Maria comensa ja. Si defineix o canta el Papa no se sab; que fins se ignora si 'l que 's llegeix és butlla o són esparces de un colossal poema escrit pe 'ls segles, quiscún un episodi en ell deixante.

L' angusta Tradició sas tresors obre y els posa de Maria baix les plantes; sa celestíal figura se ilumina; la veuhen tots els ulls: és pura, és blanca; la Trinitat sagrada la corona, vesteixla el sol, brillant lluna la çalsa, estrelles en sos rinxos li perlejan... Es evident... oh, sí!... Es sense màcula! Els cors ab forts sotrachs tots van a dirho; mes se 'ls reté tothom... que ho diga el Papa! Y les sacramentals paraules surten y vibran per l' espay...; els pits ni baten... «Definim qu' és de fe, que sí és Maria desde 'l primer instaut immaculada: aixís les Escripures ho ensenyan, així ho revelà Deu en sos oracles»... Apenes lliga après als quins ho negan, y gira els ulls al cel, somriu... y callà. Llavors, dels àmbits tots de la Basilica, com el cor de un gegant al esbravar-se, ressona sols un crit, inmens, vastíssim, girantshi ensemps tot un llevant de llàgrimes. És l' himne del amor, l' himne qu' entonan, sa Reynia festejant, els rossos àngels, y que arà aquí a la terra trobant eco remoreja grandios a faysó humana. En tant, encés y extàtich, al Pontífex végésseli la Butlla alçar enlayre, y un invisible puny la comprimí, com grabanthi un anell, ratificantla, mentre en l' instant mateix, a sota terra, avall... molt en avall... en les entranyes del negre abím, sentias de agonía un ronch agut, estrany, ple de basarda, seguit de uns vinclements esgarrafosos y de un petar de uyals que romputs saltan y de una cruixidera de óssos seca... com el cap de una serp que s' esclafava!...

Cinquanta anys han passat, y aquest misteri brilleja tant com may. A Deu lloansa!

RAMÓN CASADEVALL, *Pere*.

Quadret

(DIÀLECH SOCIAL)

—Ja ho veu, Sra. Pepeta, quins disgustos ha de passar una a n'el món.

—Y tal! Ahir me ho explicava la Tuya: miris que n'aquest món es pot ben dir que vivim per miracle!

—Ja es ben cert, ja. Encare quan hi penso tota jo m'esgarriro. ¡Ves com me las hauria arregladas si se m'arriba a morir en Biel!

—Be; però ¿que's va fer molt mal?

—No, molt mal, no: total va esser una pelada al genoll; pro vaja: que si s'arriba a descuidar una mica el tranvia li passa per sobre; y, miris: allavors si que ja no hi hauria hagut remey.

—Mare de Deu! Un surt de casa y ja es ben be cert que no sab si hi tornarà. Que hi farém! paciència! Lo gran qué es que no hagi sigut cap cosa pitjor, porque ¡miri que si se 'li arriba a morir, crech que allavors n'hi hauria hagut per desesperarse!

—Oh! allavors si que no se pas com me las hauria arretgladas.

—Tan bon xicot qu' es! trevallador, estalviador.

—Ah, això sí; miris: tota la setmanada me la dona sencera; sense faltarihi un céntim.

—Pobre noy!

—Oh, sort ne tinch; ¡ves com ho faria si em faltés ell! Per això m'esgarriava al pensar que si s'hagués mort em quedava sola, ben sola, sense ningú que 'm fes companyia... y sense ningú que guanyés una setmanada per viure...

—Be, dona, no s'cntristeixi! no veu que al cap de vall no ha sigut res?...

—Sí, però és que m'espanta el pensar que si desgraciadament arriba aquest día...

—Això no ha d'espantarla, dona! En Biel encare és jove...

—Sí; pero més de quatre cops m'ha dit que jo era una gandula, que sort tenia del jornal d'ell, y que sense ell jo no seria ningú...

—Ah! veu? això sí que no me ha succehit may a

mí. N'he sapigut més que V. de criar fills. Jo no 'ls hi he tingut cap contemplació.

—Ja és lo millor ferho aixís; porque una quant més s'els estima, pitjor.

—Sí, filla, sí. Miri: jo, aixís que a casa ja 'm feyan nosa porque baladrejavan massa, apa: cap a la *frábica*. Y que jo he volgut sapiguer sempre primer qu' ells lo que guanyan. Y ja ho saben lo que 'ls toca el día que no 'm portin la setmanada sencera.

—Veu? això sí qu'es saberse fer respectar!

—Y ¡pobre de vosté que no ho fassi aixís, també! ja veurà lo que li pasará. Creguim a mi: pocas contemplacions. ¡Qu'estudi *ni ocho cuartos!* a la *frábica*, a la *frábica*.

Y després aquellias duas donas es despedirén, y s'allunyaren ab ayre de *sapiguer de que se las habían*, mentres jo me las mirava ab despreci, tot pensant ab l'egoisme despóich de l'una y l'altra, causantas ab sas preocupacions e ignorancias de las tristas consecuencias sociales que sofrim y que tenim la dissort de observar.

PERE B. TARRAGÓ

La papallona

A N'EN JOAN LLANSÓ

Las monjas del convent encare dormían. Tenían cadascuna una celda blanca com conxa amanyagant llur perla. Y ab uns llits hont reposarhi tant rebufóns! ab uns coixins tant blanchs per acotxarhi sos coparro-nets!...

La llum del día destriantse d'entre las sombras de la nit, anava esvahintse paulatinament, y als atmetllers y taronjers del hort els hi lliscavan per son verdós fullám llágrimas de plata... llágrimas frescas... plenas d'amor. Las aus xerroteijavan.

Al cap de bella estona, passaren poch a poch de las parets calladas d'aquell hort, un chor de joveñels cantant un himne a las caramellas, pro un himne anyoradís. Una de las monjas, la més jove, 's deixondí 'l instant; se vestí y baixá al hort com atreta per un ne-guit estrany. Va posarse dessota l'ombra d'un taron-ger, y fins pareixia que aquells cants li absorvían son sér y s'hi dalia a mida que 'l chor s'allunyaba... s'hi dalia de no poder veurer als rossinyols que tant agradosas passadas refilavan. Oñrint son breviarí, com si tingués una abella que zumsejés per sa boça, parlá aixís ab els mitj closos y encesos llavis:

—¡Quín goig n'és compartir l'amor entre Deu y la familia! Pensar que quan era nina l'estimava ab aquella ignocencia tant encisadora! Més tart, pensava estimarlo mes, si'm cercava un bon aymant, y ara sens aymant...! l'h aig d'estimar per forsa...!

Mentres la monja parlava, entrá al hort l'abadesa y s'hi apropiá poch a poch. La monja quedá soptada y's posá a goptar el llibre y l'ababesa digué:

—¿De qué parlavau... si 's pot saber?

—De res... de res... resava!

—¿Sou estat molt matinera?

—Sí, m'agradat sorprendre 'l bes de l'alba.

—¿Y no parlavau de res més?

—Ah... sí: cantava las absoltas a mon cor!—Y amagant sa cara en el llibre obert, el pit li bategá y's possá a plorar.

El sol espargia sos raigs per desobre la verdor dels taronjers: talment semblava la llántia d'or fent llum a una nit verda.

ANTÓN BENAZET

Junta Municipal de Vocals associats

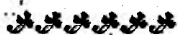
A las onze del matí del passat dilluns va obrir la sessió el Sr. Alcalde, assintintshi els concejals senyors Misas, Marsal, Dalmau, Puig, Magráns, Benaprés y Carbonell y Planas, y els vocals associats senyors Joan Esteva Bertrán, Antón Carbonell Cartró, Joan Planas Bertrán, Manel Lluís Ramón, Pere Carreras Puig, Rosendo Marce Oller y Francisco Ferret.

Llegits els projectes de pressupostos, ordinari y adicional, foren explicadas detingudament las sevas consignacions pe'l President de la Comissió de Hisenda, Sr. Misas.

No s'hi va presentar cap mes reclamació que una instancia del ex-cacich y Secretari suspés D. Bonaventura Juliá, contra el capítol de gastos del Ajuntament, instancia en la que, després de atacar grollement als dignes individus que componen la majoria del actual Municipi, el firmant s'enlayra fins als núvols y diu que li correspondria cobrar molt més en atenció als «grandes servicios que ha prestado a esta villa». ¡Pobre Sr. Ventureta!

La referida instancia fou impugnada brillantment pe'l Sr. Marsal, refusantse per unanimitat; lo qual demostra que cada día va disminuint el número de llusos que s'empassan las sevas bolas.

Y després de nomenar els individus que habían d'examinar els comptes de 1903, va aixecarse la sessió.

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 29 DE NOVEMBRE

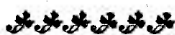
A las onze en punt va obrir la sessió el Sr. Alcalde, D. Francisco Batlle y Gené, ab assistència dels regidors Srs. Misas, Marsal, Dalmau, Puig, Magràn y Carbonell y Planas.

Llegida l'acta de la sessió anterior, fou aprovada per unanimitat.

Seguidament, el Sr. Misas manifesta que per delegació de l'Arcaldia había anat a Vilanova a examinar el pressupost de la Presó del partit, de quin examen dedueix que se había fet ab equitat el repart; habentsen donat per enterat el Consistori.

Es concediren quinze días de llicència al concejal D. Lluís de Dalmau.

Y no habenthi altres assumptos de que tractar, la Presidencia aixecà la sessió al cap de una hora de comensada.

Noticias

En el vapor «Miguel Pinillos», el dijous passat surtiren envers diferents punts de la illa de Cuba els joves sitgetans Francisco Francolí, Lluís Juliá y Serra, Eduard Masdeu, Joan Ribas, Antón Mirabent y Joan Rosés y Marcé; a tots els quals els hi desitjem un felís viatge y molt bona sort.

Durant el passat mes de Novembre, el tràfec a la estació de Valcarca ha estat el següent:

Bitllets, 357; surtidas: 170 vagons, ciment y cals, de pes 1,697 toneladas; y arribadas: 101 vagons de carbó, terra negra y varis, de pes 781 toneladas.

El diumenge, día 12, s'escau l'anomenada «Fira grossa de hivern», que tots els anys s'instala en la barriada de Marina.

Ens ha visitat una comissió d'individus assegurats al «Banco Agrícola Español», queixantse de la informalitat del mateix respecte a la recaudació de cuotas; donchs encare se'ls hi ha de cobrar la corresponent al mes passat, quan els altres mesos el recaudador o representant en aquesta vila cobrava els rebuts dintre'ls vuyt primers días.

¿Serà deguda aquesta anomalia a que se haurà sorprès la bona fe dels assegurats?

Convindria que'l Sr. representant dongués explicación respecte'l particular, donchs la demora del cobro aumenta el malestar dels assegurats, des-

prés de las noticias poch favorables pera dit Banch que per tot arreu corran:

Confortada ab els auxilis espirituals, el passat dijous va entregar son ànima al Creador la virtuosa Mara Superiora de las religiosas del Hospital, Rita Gibert y Golet, que comptaba 74 anys d'etat y en feya 40 que vestia l'hàbit de religiosa.

L'apreci que li tenia tothom que l'havía tractada durant el molt temps que feya residia en la nostra vila, ha fet que l'enterro resultés una imponent manifestació de dol.

El nostre bon amic y col·laborador, el llorejat escriptor En Ramón Suriñach Senties, ha entregat a la empresa del Teatre Romea, de Barcelona, un drama en tres actes, titulat «Contra claror», del que'n tenim molt bonas impresions.

Agrahim al il·lustrat professor barceloní senyor Emili Vallés la deferència que ha demostrat tenir ab nosaltres al remetrens un exemplar de una excelent «Gramática catalana», que acaba de publicar; de quina obra prometem ocuparnos detingudament en el pròxim número.

En vista de la forta sotregada que ha sofert el gall de «El Prado» durant els últims días de aquesta setmana, sembla que algunas bonas personas, apiadadas de la llastimosa situació de la pobre bestia, están buscant ab molt afany un remey pera al·lviarlo, procurant que tingui vida mentres subsisteixi el nom de «El Prado».

¡Tan-de-bó vegin satisfets els seus lloables desitjos, aquestas personas bondadosas!

Al ocuparnos en el número passat del poema «Amor triunfant», premiat en un certamen celebrat per la «Societat Claris», de Barcelona, equivocadament feyam constar que'l nostre amic En Suriñach Senties había sigut President de aquell certamen, quan qui verdaderament va presidir-lo fou En Manel Folch y Torres, despenyanyant En Suriñach el càrrech de Secretari.

En el Repartiment format per l'Administració de Hisenda de aquesta Provincia, de las 2.819.742 pessetas del cupo que pera la contribució territorial, rústica y pecuaria pera 1905, ab inclusió del recàrrech del 16 per 100 sobre'ls cupos pera atendre las obligacions de primera ensenyansa; segons la Real Ordre de 2 de Septiembre passat, ha correspost a Sitges lo següent:

Riquesa rústica y colonial, 49,958 pessetas; idem pecuaria, 1,050 id. Total: 58,008.

Cupo de contribucions pera el Tresor, al 19.666 per 100 de gravamen de la mentada riquesa ab inclusió del 4 per 100 pera premi de cobrança y gastos de comprobació: 10,031'23; recàrrech del 16 per 100 sobre la xifra anterior pera las obligacions de Primera ensenyansa: 1,604'99. Total cupo y recàrrech: 11,636'22 pessetas.

Aument pera cubrir partidas falladas aprobadas en l'any anterior y demás conceptes del article 36 del Reglamento vigent: 0'00; recàrrechs a determinats contribuyents sobre la riquesa rústica al 0'62,058 per 100: 310'03. Total: 11,946'25.

Baixas, cap quantitat.

Total líquit repartit: 11,946'25.

Ha comensat a veure la llum pública a Barcelona un nou periódich catalanista, que s titula *Foch Ngu* y conté interessants treballs deguts a firmes molt reputadas.

També hi ha surtit de poch un altre importantissim setmanari titulat *El poble català*.

Ab un y altre, quina visita hem rebut, hi deixem molt gustosament establert el cambi.

El número vinent el dedicarem en part a explicar un projecte importantissim pera Sitges, que será ben rebut per tothom.

Cridém l'atenció dels nostres llegidors sobre l'anunci que publiquem de «La Il·lustració Catalana», la mellor revista de la nostra terra.

Demà a la tarde se celebrará al Casino «Prado Suburense» junta extraordinaria de socis, ab l'objecte de tractar de la qüestió candent del deshauci y bases de arreglo.

Avuy solsament podem dir que la societat del «Prado» triomfa en tota línea y que está més forta que may.

Aquesta setmana ha fet un violent temporal, avensant el mar molt amunt de la platja, tenintse d'enretirar las embarcacions.

Las furiosas onadas han tret més de vuit pams de la sorra que rodeja el Balneari de Mar, quedant l'ala nova del café mitj tombada, sufrint l'edifici bastant perjudicis.

Aconsellém al propietari senyor Cartró que rodejí els fonaments del Balneari de una macisa, parret, al objecte de que algún día las onas no arras-sin del tot l'edifici, ocasionant además dels grandiosos perjudicis als senyor Cartró, a que la nostra vila es vegés privada del kiosco, qu'és un lloch del tot necessari pera la temporada d'istiu.

El passat diumenge varis ciclistas vilanovins feren una excursió a aquesta vila en obsequi de sos companys del «Atlético-Club de Barcelona», pero tant a la surtida de Vilanova com a la entrada a Sitges hi hagué varias topadas y caygudas, resultantne un de ferit y una máquina rompuda.

De veras sentim els accidents.

Conforme ja hem anunciat, avuy se celebrará en aquesta vila la conmemoració del 50 aniversari de la proclamació del dogma de Maria Inmaculada, ab gran solemnitat.

A la tarde tindrà lloch al Hospital una gran vetllada literaria-musical organizada por la Asociación de Fillas de Maria y quin discurs presidencial llegirà la senyoreta Lutgarda Oller y Roca, fent el de gracias el senyor rector doctor Bricullé. Tant la part literaria com la musical, en que hi pendrán part els senyor Cuscó y Masó (Carles), prometen resultar brillantíssima.

Els balcons y finestras de las casas apareixerán engalanats y a la nit espléndidament il·luminats, lo mateix que'l Campenar.

Sabém que serán molts els forasters que vindrán.

Segons prospecte que habém rebut, el dijous vinent, día 8, apareixerá a Barcelona, ab el significatiu titol de *El Xúfch* y profusament il·lustrat, un «setmanari brétol, deslligat de tot partit polítich que... no afluixi la mosca», segons expressa el referit prospecte; costant 5 céntims el número.

Noticias Religiosas

Demà, a dos quarts de quatre, rosari, quaranta Ave-Marias y novena a St. Francisco Javier.

Demà dilluns y dimars, a dos quarts de sis del vespre, rosari, quaranta Ave-Marias y novena a St. Francisco Javier.

Dimecres, a las 6 rosari, quaranta Ave-Marias y solemnes completas de la Purissima.

Dijous, festa de la Purissima, a las vuit Missa de comunió general de las Fillas de Maria, ab plática preparatoria. A las 10 solemne ofici ab sermó que dirá el Rnt. P. J. Faustí D. Gazulla Mercenars. A las quatre de la tarde rosari, quaranta Ave-Marias, trisagi-maria cantat pel coro de senyoretas Fillas de Maria, sermó pel mateix orador, cant de lletretas y besa-mans a la Verge.

Diyendres y demás días de la setmana, a dos quarts de sis del vespre, rosari, Ave-Marias, novena de la Purissima cantada pel coro de Fillas de Maria, sermó que dirá el Rnt. P. J. Joseph García, Dominich, y cant de lletretas a la Verge.

Il·lustració Catalana

Surt cada diumenge.--Un any 30 ptas. Mitx any 15'50. Tres mesos, 8.--Mallorca, 287: Barcelona

REGALA una edició monumental, il·lustrada per Xiró, del poema de Mossen Verdaguer
L'ATLÀNTIDA

Vins Ilegítims de Sitges

de la cullita de

DON FELIP FONT

PREMIATS EN VARIAS EXPOSICIONS

Malvasía seca y dolsa	2'50	psssetas	litre
Moscatell, sech y dols	1'00	»	»
Macabeu, sech.	0'50	»	»
Id. dols	0'65	»	»

SE GARANTISA LA PURESA

Carrer Parrellada, 20

Treballs econòmichs
pera'l Comers
y la Industria

**Imprempta
Maguncia**

MATERIAL MODERN PERA OBRAS, REVISTAS, &
* ESPECIALITAT EN ESQUELAS MORTUORIAS *

Despatx: Palla, 6, entressol
Barcelona

ABONO INDIANO

VEGETAL

pera tota mena de cultius y en particular pera

Verduras y Fruytas primerencas

Reconegut per eminents agricultors

y agrònoms de diferents païssos d'Europa

El més econòmich y pràctich de tots

els adobs coneguts avuy dia

REPRESENTANT EN AQUESTA COMARCA:

Antón Carbonell - SITGES

DINER

Es presta a primera hipoteca
y ab tota reserva.

Rahó: Carrer de Sant Pau, 19

VILANOVA Y GELTRÚ

Gran Taller de Sastreria de Antoni Martí

Corts Catalanas (Granvia) 638, 2.º, 1.ª: Barcelona

Inmens assortit en géneros de Hivern

Elegancia y pulcritud en el corte; Gran novetat

Especialitat en abrichs de senyora

PREUS SENS COMPETENCIA

Camisería y Corbatería

Carrer Boquería, 32 * Barcelona

Gran assortit en camisas

corbatas, mocadors

y tots els articles

pertanyents an aquest ram

Gran baratura en els preus

La Camisería que ven més barato a Barcelona

ESPECIALITAT EN CAMISAS A MIDA

Establiment de Robas y Sastrería de

Vilanova y Geltrú

Francisco Ricart

Progrés, 8 y 10, y Sant Pau, 13 y 15

SUCCESSOR DE BARCELO

No reduhit dels preus y lo extens del assortiment en

Novetats pera la temporada d'hivern

converteixen aquesta secció en una verdadera actualitat de tots els moments.

Pera donar una idea d'aquesta extremada baratura, cal fer sapiguer que'n la casa FRANCISCO RICART es troban en venda. **¡¡Tratjos de llana pera senyor, confeccionats, desde 7 duros!!**

GRAN RELLOTGERÍA Y JOYERÍA ***

EL REGULADOR

ASSORTIT EN OBJECTES PROPIS PERA REGALOS

Carme, 1, y Rambla Flors, 37; Barcelona

GRAN OCASIO: Venta de 17 casas, pessas de terra, ceps americáns y prestams de diner.

Las casas están situadas al carrer de Bonayre, Aygua, Jesús, Sant Bartomeu, Sant Francisco, Sant Pere, Sant Sebastián y Plassa de la Industria.

Es ven una pessa de terra situada molt aprop de aquesta vila y una gran propietat dintre aquest terme municipal.

Venda de ceps americáns de totas classes, procedents dels més acreditats viviers.

Prestams de diners a primera hipoteca.

Per negociacions dirigirse a D. Joan Llopis Milá: Carreró de Can Fals.—Cap de la Vila.—SITGES